

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4985/2018
28.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Биљане Драгојевић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ... и ББ из ..., против тужених ВВ из ... и ГГ из ..., правног следбеника иза пок. ДД из ..., чији је пуномоћник Никола Перовић, адвокат из ..., ради предаје у posed, одлучујући о ревизији тужене ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7974/16 од 12.04.2018. године, у седници одржаној 28.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7974/16 од 12.04.2018. године, применом члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7974/16 од 12.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Београду, Судске јединице у Сопоту П 25/16 од 12.04.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужилаца и обавезана тужена ВВ да тужиоцима преда у државину непокретну имовину на којој су тужиоци сувласници са уделима од по $\frac{1}{2}$ и то к.п. бр. .../... од 0.61.64 ха, к.п.бр. .../... од 0.10.61 ха, к.п. бр. .../... од 0.18.41 ха, к.п. бр. .../... од 1.11.15. ха, к.п.бр. ... од 0.90.14 ха, к.п.бр. .../... од 0.37.36 ха, све КО Ставом другим изреке, обавезан је тужени ДД да тужиоцима као сувласницима са уделима од по $\frac{1}{2}$, као несавесни купац, преда у posed к.п. бр. ... у површини од 0.40.25 ха уписане у КО Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиоцу ББ накнаде трошкове поступка у износу од 13.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7974/16 од 12.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене ВВ и потврђено решење Основног суда у Младеновцу, Судске јединице у Сопоту П 25/16 од 20.06.2016. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, правни следбеник туженог ДД, ГГ је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП, ради потребе разматрања правних питања од општег интереса и питања која су у интересу равноправности грађана.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је предаја у посед непокретности ближе наведених у изреци првостепене пресуде, између којих је и к.п.бр. ... КО О основаности захтева тужилаца односно о постојању основа и услова за предају предметних непокретности, побијаном одлуком одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, као и да тужена у ревизији не указује на другачине правноснажне одлуке другостепених судова или одлуке Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, а да одлука о основаности захтева са оваквим тужбеним захтевом зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, следи да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради предаје у посед поднета је 13.07.2009. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се не односи на новчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене ГГ недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, а на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић